

1

ఈ ప్రపంచము మంచె చెడ్డల బుద్ధిమము. మంచి చెడ్డల సన్నిహితము. ఇందులో కేవలము మంచి అనిగాన చెడ్డ అనిగాన వుండుటకు వలకాదు. ఒక వ్యక్తికి మంచి అని అోచినది మరొక వ్యక్తికి చెడ్డదిగా అోచవచ్చు. ఒకరికి మంచి అని తెలిసినది మరొకరికి చెడ్డ అని తెలియవచ్చు. ఈ మంచి చెడ్డలు మనిషి యొక్క భావములెగాని ప్రకృతి చర్యలు కాదు. దీనికి సరియైన అదర్థము మృకందరికి తెలిసినయే వుండవచ్చును. ద్రోణుడొకప్పుడు ఒక సమయమందు ధర్మజాని, దుర్మధనుని పిలచి 'ఆర్జునా! మరు రాజ్యమంతయు సంహారము సత్య మారాజ్య పరిపాలన విధానముల మంచి చెడ్డలను గుర్తిండాలని ఆజ్ఞాపించాడు. ధర్మజాడు, దుర్మధనుడు సంహారము సత్య తిరిగివచ్చారు. వస్త్రానా పురము. వరసి ఒంటికి ఒంటిగా పిలచి నాయనా! రాజ్య పరిపాలన విధానముగా నున్నదని ప్రశ్నించాడు ధర్మజాని. ధర్మజాడు చెరునవ్వులో 'గురూజీ! రాజ్యమంతయు ఎక్కడ చూచినా మంచయేనాకు కనుపించింది. విమాత్రము ద్వేషము నాకు కనుపించలేదు. ఏ చెడ్డ రాజ్యములో తేమ' అన్నాడు. సరే వెళ్ళమన్నాడు. తరువాత దుర్మధనుని పిల్చాడు. 'దుర్మధనా! రాజ్యములో తిరిగి నావ? రాజ్యము వివిధముగా వుంటున్నాది 'అని ప్రశ్నించాడు. దుర్మధనుడు చెప్పాడు, గురూజీ! ఎక్కడ చూచినా చెడ్డయే కనుపించు చున్నది. విమాత్రము శాంతి అన్నది కనుపించటం తేదు. సంహారమున్నది కనుపించటం లేదు'. అని చెప్పాడు. సరే వెళ్ళమన్నాడు. తనలో తన నవ్వునున్నాడు ద్రోణుడొకప్పుడు. ఇది కేవలము వ్యక్తుల యొక్క భావములెగాని రాజ్యము యొక్క మంచి చెడ్డలు కాదు. ధర్మజాని భావము నివృత్తి. దుర్మధనుని భావము ప్రవృత్తి. భగవంతుని సృష్టియందు ఆస్తి మంచెవే.

- చైత్రంబులు శ్రేలోక్య ప
- చైత్రంబులు భవలతల చైత్రంబులు స
- చైత్రంబులు మని జన వన
- చైత్రంబులు విష్ణుదేవు హరిత్రంబులి.

ఈ జగత్తంతయు వాటిత్రమైనటువంటిది. ఇందులో సర్వము పుత్రమైనది. మానవుని యొక్క స్వభావమును ప్రసన్నులించుకొని మంచి చెడ్డలుగా గోచరిస్తున్నాయి. ఇది స్వభావము అని చెప్పకూడదు. స్వభావము అన్నది స్వభావము స్వభావము. అది విష్ణుడు కనడను పవిత్రమైనదే. ప్రకృతి జీవారముల అపవిత్రములు. కుష్టుములు. దుష్కర్మలతో జగత్తు యొక్క స్వరూపము. కనుక లుది స్వభావమునకు విమాత్రము సంబంధించి వదిలెదు. గౌరవంబుగా వుంటుంది. నరులంబుగా వుంటుంది. అన్నివేడిగా వుంటుంది. సూర్యుడు ప్రకాశంగా

వుంటాడు. ఇవన్నీ స్వరూప స్వభావములు. అదేలేటిగా ఆత్మస్వభావము సచ్ఛత అనందుము. ఏమాత్రము యిందహా క్షయము లేదు. జగత్తునందు మనము చూస్తున్న యా చెడ్డలు, దుర్మార్గములు, అన్యాయములు, అక్రమములు, అనాచారములు, అసత్యములు యివన్నీ కూడను ప్రకృతి యొక్క ర్షలు. ఈ ప్రపంచమంతయు దైవత్వమేవో కూడి వున్నది. స్వభావమైన ఆత్మ తత్వము ఏకత్వముగా వున్నది. 'ఏకం సచ్ఛ దిప్రాబహాద్ వదంతి' ఉన్నది ఒక్కటే అయినప్పటికి మనషి భావములను పురస్కరించుకొని అసేకంగా గోచరిస్తున్నది. ఇవి మనుష్యుని మనోవికారములు. ఇది ఆత్మ యొక్క స్వరూప స్వభావములు కావు. మంచని ఎవరు ఎందుకు మంచిగా వున్నదని త్రిశ్చింతరు. చెడ్డవున్నప్పుడు ఎందుకు చెడ్డగా వుందని త్రిశ్చింతరు. నీవు బహు జోషుంటే ఎవరైనా మ్లేచి పడుస్తూంటే ఆ మ్లేచ ఎందుకు పడు స్తున్నాడని త్రిశ్చింతరు. అనగా దుఃఖము మానవుని స్వభావము కాదు. కనుక విచిత్రంగా త్రిశ్చింతరు. అదే బహుశునందు అనందముగా ఉల్లాసంగా వుంటున్నప్పుడు ఎందుకయ్య ఆనందముగా వున్నావని త్రిశ్చింతరు. ఆనందము అతని స్వభావము. అదే ఆత్మ యొక్క తత్వము. 'నిర్దం నిరంజనం సనాతనం నిర్వశుద్ధ బుద్ధ ముక్త నిర్మల స్వరూపిణం' ఇట్టి నిర్వచన ఆత్మ తత్వన్ని దేహముగా భావిస్తున్నాము. దేహాత్మ భావము కలిగిన వానికే యివన్నీ వికృతిగా గోచరిస్తాయి. ఆత్మ భావము కలిగిన వానికే అన్ని ఆనందమయమే.

ఈ నాడు సుఖదుఃఖములకు మూలకారణము మానవుని ప్రవృత్తులే. కనుకనే 'మన యేవ మను క్షాణా కారణం బంధమోక్షయోః'. బంధమునకు, మోక్షమునకు మనస్సే కారణము. మనస్సు ఏక్కడవుందో అక్కడ చురలత్వము వుంటున్నది. ఏక్కడ చురలత్వమో అక్కడ అశాంతి వుంటుంది. అశాంతిగా వుండిన వానికే సుఖము వుండదు. (ప్రపంచములో ఏక్కడ చూచినా మనస్సు వ్యాపించి వుంటున్నది. పేదము మన మూలములు జగత్ అనింది. జగత్తంతయు మనస్సు లింక్ చేస్తూవున్నది. ఈ మనస్సు ప్రకృతివైపు మరల్చినప్పుడు మరింత అధోగతి పాటొంది. మనస్సు కేవలము సంకల్ప వికల్పకాత్మకమైనది మాత్రమే. సంకల్ప వికల్పకాత్మకమైన మనస్సు ఏర్పడే వ్యాపించి వుండటం దేహ మానవుడు తోకవిధములుగా అశాంతికి గురొతున్నాడు. మనస్సును మనము యేమాత్రము అనుసరించరాదు. మనస్సుకంటే అధికమైనది బుద్ధి. ఈ బుద్ధి నిత్యనిత్యశివయ పరిశుభలన చేస్తుంది. ఏదారణ స్త్రీకి మనోకమునకై నిర్ణయము చేసిన తరువాత ముందు కర్మమును చేయాలి. కానీ యీ వాటి మానవుడు అంతటి దూరంగా అందించటం లేదు. మనస్సు తలుచిన తక్షణమే, మనస్సు ఈ పాంచన తక్షణమే కర్మములో ప్రవేశిస్తున్నాడు

- మనసు నాశరము గ గాను మానవుండు
- పశువృకంటె సు హేనస్తై పతన మగును
- బుద్ధి నాశరముగ గాను బుద్ధి జనుండు
- పశుపతిగ మారును ప త్కై పుస్తాయి .

మనువుకు, పశుపతికి ఎంత వ్యత్యాసమున్నది. బుద్ధిని అనుసరించిన వానికే మనస్సును అనుసరించిన వానికే యిదే తేజ

కనాడు ప్రపంచములో అనేక మంది మనస్సునే అనుసరిస్తున్నారు. అందువలన మనవుడు అశాంతికి గురవుచున్నాడు.

③ మనది భావమేగాని స్వభావము కాదు. అట్లనే స్వభావము. స్వలనగా సాల్వేషన్ సారూప్య సాన్నిధ్య సాయుజ్యములు. ఇది బ్రహ్మ స్వభావము. ఈ స్వభావమనేది అట్టి భావముగా తలంచుకున్నప్పుడు మనకు యోవత్తము చెడ్డ చర్మలు కనుపించవు. మన కన్నులకు ఎలాంటి రంగు అజ్ఞానం వేసుకుంటే అలాంటి రంగు లోనే కనుపిస్తుంది జగత్తు. ఆధారించిన అర్థములు మనం తీసివేసినప్పుడు అన్ని భేషంగా కనుపిస్తాయి. మోహమనే గ్లాసు లా ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నావు. నీలో చెడ్డ వుంటే ప్రపంచమంతా చెడ్డగానే కనుపిస్తుంది. మోహాన్ని తీసేస్తే nature nature గానే కనుపిస్తుంది. ఇదంతయు ఏకత్వమైన యేకత్వము. అనేకత్వములోని ఏకత్వమును గుర్తించటమే బుద్ధి యొక్క సహజము. ఏకత్వమును అనేకత్వముగా భ్రాంతులతోటమే మనస్సు యొక్క ప్రభావము. మనవుడు మనస్సును ఆధారముగా చేసుకొని మనస్సుచెప్పిన విధంగా ప్రవర్తించినప్పుడే అనేక అశాంతిలు కలుగుతున్నాయి. మనవుని జీవితములోపల అన్ని పరిమితముగానే వుంటున్నాయి. మన దేహమే పరిమితమైనది. మన blood pressure పరిమితముగా వుంటున్నది. మన ఎల్పరేటు పరిమితముగా వుంటున్నది. బెంపరేచరు పరిమితంగా వుంటున్నది. మన శుక్తి అంతా పరిమితముగా వుంటున్నది. వినియోగ పరిమితముగా వుంటున్నది. కల్బస్పర్శ తూరసగంధదులన్నీ పరిమితముగానే వుంటున్నాయి. ఈ పరిమితములో వుండిన దానిని అపరిమితములో ప్రవేశ పెట్టినప్పుడే అశాంతికి గురవుచున్నాము. అది భవ రోగము. మన బెంపరే చరు 98.6°F అది నార్మల్. 99°F వస్తే జ్వరం ప్రారంభమైంది. Blood pressure 120/80 perfect గాగాలి. 90 పోయిందా గుండె జబ్బు ప్రారంభమైంది. మన కన్ను ఎంతవెలుగు అంతవరకు మాత్రమే చూడగలదు. ఎక్కువ వెలుగు చూస్తే రెబెనా లా వావుంది. చెవి కూడా ఎక్కువ కల్బము వినలేదు. అధికమైన శబ్దము విన్నప్పుడు ear drum పాడై పోతుంది. మన దేహమే ఒకరిమితమై కంపెనీ. ఈ మితమై కంపెనీ లోపల ఎంతవరకు పరిమితమైన అనుసరించాలో అంతవరకే అనుసరించాలి. దీనినే మేనా తము 'సక్రేయో నియమం వినా' నియమము లేక శ్రేయస్సు వుండదు. నియమము వాటింబిన వానికి సర్వము శ్రేయస్సు. ఈ నియమమే discipline. ఈ discipline మనం follow చేసినప్పుడే మనము నిజమైన శరీరమును ధరించిన వారమవుతాము.

అనేక పర్మాయములు చెప్పాను. దేశాధ్యయములని. Discipline, Deontology, Duty. మేము deontology వుండిగాని discipline లేదు. Discipline వుండిగాని duty సరిగా చేయటం లేదు. ఒకే కత్తురు వుంటాడు. ఈ గవర్నరుకు యింటవైపు అటువైపు బుద్ధులు బాడిగార్లు బంటారు. అట్టి అనే గవర్నరుకు ఒకవైపున duty మరొకవైపున discipline యీ రెండూ బాడిగార్లు వలె వుంటుండాలి. అప్పుడే మన duty పరితృప్తి నదిగా వుంటుంది. ఈ మూడింటి ఏకత్వమును మనం గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. Deontology వుంటే discipline లేదు. Discipline వుంటే deontology లేదు. రెండూ వుంటే duty సరిగా చేయటం

తెను. ఈ మాడింటి యొక్క వికత్తమే నిజమైన ఆత్మ వత్తము.

త్రిదశం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రంచ త్రియాయుధం

త్రిజన్మ పాప సంహారం వికటిల్పం శివార్చనం.

ఇంటికిని ఆ ణ్ణు సమైక్యత వుండాలి. బిల్బదళము చూసి వుంటారు. మాడు ఆకులుంటాయి. ఈ మాడు వెరువేరు
ఈ వుండినప్పటికి మాడు కలసివుంటాయి ఒక భాగములో. అదే విధముగా త్రిగుణములు ఆత్మకు సంబంధ
మై వుంటున్నవి. మానవుడు త్రిగుణాత్మక స్వరూపుడు. కాలత్రయ స్వరూపుడు. త్రినేత్రుడు. త్రి భావ స్వరూపుడు
త్రయ త్రి యో త్రి భావములు. మఠాది, దెడ్డ, విశ్రమము. ఈ మంచి దెడ్డల విశ్రమము త దివిస్తూన్నాము. ఈ
యగమంతా సంధియగముగా వుంటున్నది. సంధి అనగా ఏమిటి? రెండు కాలముల యొక్క దిరికయ సంధి
త్రైవగలు దేరిన సాంకాలమును సంధి అంటారు. ఉదయము, మధ్యాహ్నము దేరినది మధ్యాహ్నసంధి అంటారు.
ఈ సంధి యుగములో మానవుడు వుంటున్నాడు. ఈ సంధి యందు మనము సరైన నిశ్చయము కలిగివుండాలి.
ఈవిటి విద్యార్థులు చాలా అభివృద్ధి కౌవలసినవారు. బావి భార తో ధారకులైన విద్యార్థులు యానాటినుండియే క్రమాక్షరణ
మ సరైన రీతిలో పోషించుకోవాలి.

అలాంటి విద్యార్థులందు శ్రమ శిక్షణ లోపిస్తే జీవితమంతా కాలం అశాంతి గురికౌవలసిన వ
తుంది. ఆ ణ్ణు త్రిక విషయమునందుగాని, సైతిక విషయమునందుగాని, భౌతిక విషయమునందుగాని, శైశ్చానిక రుగ
మునందుగాని అన్నిరంగములందు దిసిద్ధి అవువసరము. దిసిద్ధి అనగా ఏమిటి? ఈ దిసిద్ధి
కేవలం ఒక వాస్తవ లో కళాశాలలో వున్నందు వరకు మాత్రమే కదు. దిసిద్ధి మన ప్రాణం వంటిది. మన నీడి
వి వెంట రావాలి. వారు విద్యను పుష్టిగా వింటున్నా సాగ్రామము వెళ్లినప్పుడు కూడను యిక్కడ మీరు అనుసరిం
చు దిసిద్ధి అక్కడ కూడను అనుసరించాలి. పిల్లలు చాలా మంటారు. కానీ అప్పుడుప్పుడు కొన్ని వికార
మైన భావాలు వీలలో విచ్ఛంభిస్తాయి. అప్పుడు నిచ్చినట్టే విషయ ఏకకలనను సరిగా వుపయోగించాలి. దిసిద్ధి
దిసిద్ధి అనునదిగా రూపాదు మున్నది. దిసిద్ధి దిసిద్ధి అని చెప్పకూడదు. అని చెప్పకూడదు. అని
చెప్పాలి. ఎందుకంటే తనను తెలిసి కూడను అనుసరించుకుంటే పోవటం అవుతుంది అని
కాదు. బుద్ధి పూర్వకంగా దేని పారవాలి. విద్యార్థులు ఆవిధంగా ప్రవర్తించకూడదు. విద్యార్థులు యానాడు
యానాటి ప్రవర్తనలో వుంటారో భవిష్యత్తులో అలాగే వుంటుంది. విద్యార్థుల యొక్క ధృష్టి అదుపులో పెట్టుకోవాలి.
ధృష్టిలోపల అమిత శక్తి కలిగి వుంటున్నాది. ఒక్కసెకండులో ఎన్ని రూపములో చూస్తున్నాది. ఈ రూపములు
చూడటం చేతనే మనలో వున్న దివ్యశక్తి చాలా వర్ణమై పోతున్నది. అదే విధముగా మాటలందు అక్షర శక్తి
వుంటున్నది. మనము అనవసరంగా అక్షరంగా మాట్లాడు తున్నాము. అందువలన అందులో గుండను అమితమైన
శక్తి కోల్పోతున్నాము. అని చెప్పి అనేది చూపులోపల, మాటలోపల, చినికిడి లోపల, వలంపుల లోపల, దర్శన

కోపల మనమం ఎంకో యాకే చెస్తున్నాము. మన అనేక పల్లెయ మలు చెప్తాను.

see no evil see what is good

hear no evil hear what is good

talk no evil talk what is good.

think no evil think what is good.

do no evil do what is good.

This is the way to God.

పరుగెత్తి పరుగెత్తి పడటంలాదు భగవంతుని పన్ని థికి హావటం. ఈ పంటిండ్రియమలు సరైన అడుపులో పెట్టుకోటం నిజమైన రాజ మార్గము.

మనలో వుండిన దివ్యశక్తిని మనం బుద్ధి పూర్వకంగా మనం పాడు చేసుకుంటున్నాం. ఒక చప్పు ఉదాహరణ చూడండి. ఒక blind man వుంటాడు. అతని దృష్టి యేమాత్రమే ప్రసరించదు. వాని కెరివి తోటలు అతి స్వార్థంగా వుంటాయి. మనకు ఎందుకు ఆ కత్తి లేకుండా హావటం. మరొక దృష్టిని అటు తుంగా మనమే ప్రసరింప చేస్తున్నాము. రథాల్లో మనలో వుండిన దివ్యశక్తి మనం కోల్పోతున్నాము. కత్తిని కోల్పో టము చేత మనం బలహీనులై హాతున్నాము. ఈ దౌర్భాగ్యమనకు మనం గురికావటం వలన జీవితమంతా దుఖముల పాటోతున్నాము. కనుక మనం దృష్టిని, వాక్కును, శ్రవణా మను సరియైన అడుపులో పెట్టుకోవాలి. వైదొని చెడ్డవిషయములు మాట్లాడు తున్నారా వాళ్ళ ఆస్థానం మంటి వెళ్ళిపో. ఎనకొడదు. వైదొని చెడ్డది మన తుంటి మండు వచ్చిందా దాన్ని చూడకు. కన్ను స్పృశావము అటు వంటిది. ఎదుటి పాపమును తనలో ప్రతి యించి చెప్పుంది. ఎదుటివని వస్తున్నను తను ప్రతి యించి చెప్పుకోదు. మన దృష్టి దానివైపు పడినప్పు డే అది ప్రతి యించి ఉంటుంది. మన దృష్టి దానివైపు పడినప్పుడు అది యేమాత్రమే ప్రతి యించదు.

అల్లలుగా, గాలిగా, గాలిగా, గాలిగా ఒక మాడింటి ద్వారా మానవత్వము చాలా బలహీనమైపోతున్నది. మానవత్వంలో వుండిన దివ్యశక్తి అతుతంగా కోల్పోతున్నాము. చెడ్డను చూడవద్దు. చెడ్డను ఎనవద్దు. చెడ్డను చెప్పవద్దు. ఇతరులు వ్యధయాన్ని బాధించే పదములు వుపయోగపెట్టవద్దు. help లులు, hunt లులు అని చెప్పటంలో అంతరర్థమిదియే. వ్రాసులవారు

అష్టాదశ పురాణో ఘ వ్రాసిన వచన ద్వయం

పరోపకార పుణ్యాయ సాహాయ పరపేడనం.

హాం అంటే ఏమిటి? ఏరులను వీడించెడి హాం. పుణ్యమంటే ఏమిటి? ఏరులను ఆనందపర చటమే. పుణ్యం. పుణ్యం చేయటానికి అవకాశము లేకపోతే హాం మాత్రం చేయవద్దు. అదేపెద్ద పుణ్యం.

ఈ విధమైన పరిశ్రమైన భాషలు విద్యార్థుల వ్యవహారము లోపల నాటుకున్నప్పుడే భవిష్యత్తులో ఎంతైనా కూడను
బుధరులకు ఆనందము నందించి మీరు కూడను ఆనందము ననుభవించ గలరు. మనము బాష్పమైన
వ్యక్తిని అతిథంగా చూస్తున్నాము. దానినే సత్యముగా భావిస్తున్నాము. కానీ దీనికి మూలాధారము ఒకటి
వుంటున్నది.

గోడలు, దొంగ, బాగదొంగ అంతా మనకు కనుపిస్తున్నాయి. దీనినే మనము చూస్తున్నా
ముగానీ యిది ఆధారమైన పునాదులపైన వుంటున్నాయి. చెట్టు మంటి పచ్చగా కళకళలాడుతూ వుంటుంది.
ఫలపుష్పాలతో నిండి వుంటుంది. కాని దాని ఆధారము గింజి. గింజి బాగా వుండినప్పుడే ఫ్రూట్స్ అం
దుకోటానికి వలవుతుంది. పిల్లల దేహము big tree. relation ship branches. ఆత్మ విశ్వాసము
root. మన thoughts flow లు. good words fruit. fruit juice character. పైన fruit
కింద root లోకి యిది fine wood కాని చెట్టుకాదు. కాబట్టి కింద root అనే confidence, character
అనే juice వుండినప్పుడే మానవుడుగా రూపొందు తాడు. కానీ ఆత్మ విశ్వాసము అత్యవసరం. ఈ నాడు జగ
త్తు లోపల యిన్నివిధములైన చంచలత్వానికి, అశాంతికి ఆత్మ విశ్వాసము కల్పవృక్షమే కారణము. మనకు
జుండము కావాలని ఆశిస్తున్నాము. happiness is union with God. యిది happy ఎక్కడ వస్తుండు
వో యిష్టము వచ్చిన పని చేస్తే కాదు. ఏ పని చేసినాగాని అది ఆనందముతో యిష్టముతో చేయాలి. మాటలు
కూడా మంచిగా చెప్పాలి. అదేమనం నెర్నుకోవాలి. ఈ మానవత్వం ఎందుకోసం వచ్చింది? 'పరోపకారార్థమ
దు శరీరం' శరీరమాపుంబులు భర్తీ పాధకం. కర్మలాచరించటానికి వచ్చిందను కుంటున్నాం. ఎట్టి కర్మ
లాచరించటానికి. కర్మ సంబంధమైన కర్మలాచరించటానికి. దేహము వచ్చిందని ఏకగ్రులంబే ఆకర్మలు
చేయి కూడదు. మానవత్వమునకు ఎంతవరకు దివ్యత్వమును అందించాలో అంత వరకు దీనిని వ్రపయి
గింజు కోవాలి. పెడమార్గము పట్టించెనా ప్రమాదము సంభవిస్తుంది. ఒక కత్తి వుంది. ఎందుకోసం కత్తి. వెళ్ళి పండ్లు
కోయటకో కూరగాయలు తరుగుటకో వాడాలి. ఆ కత్తితో మరొకరిని పొడిస్తే అది అపకారం కాదా? కత్తి దోషము
కాదు. కత్తిని పట్టుకున్న వాని దోషము. మనస్సునెది ఒక కత్తి. పరోపకార సంబంధమైన పనులలో ఉపయోగించు
కోవాలి. అట్లు కొకుండా నీ మనస్సునను సరిస్తూ పోతే ప్రమాదము సంభవిస్తుంది. ఇద్దరు ధనము పరిశుద్ధమై
వని. దోషము యేమాత్రము లేదు. పరిశుద్ధమైన జలము వంటివి. ఈ puna బాలెను red పాత్రలో
వేస్తే red colour గానే కనుపిస్తుంది. green పాత్రలో వేస్తే green colour గానే కనుపిస్తుంది. మన దేహము
bottle. చెడ్డ భావముతో నింపుకుంటే చెడ్డగా రూపొందుతుంది. ఇందులో దోషము లేదు. bottle యిక్కడ
ము పొందుతుంది. అనేక ఏర్పాదములు చెప్పాను. తలుపు వ్రాసి. తలుపుకి ఒక lock వేసాము. ఈ lock కి key
left side turn చేస్తే open అవుతుంది. right side turn చేస్తే lock అవుతుంది. turn చేయటం

లో వ్యవహరించును. Lock, key ఒకటొకటి turning difference. మన వ్యవహారం ఒక lock, mind key. God hide turn చేస్తే detachment. world hide turn చేస్తే attachment. మనకోరికలు లు luggage make comfort. మన జీవిత మంతా దీర్ఘప్రయాణము. దీనిలో పల ఎంతవరకు లగేజీ తగ్గించుకుంటే అంతవరకు సునాయాస ప్రయాణము. కానీ యానడు మనం తగ్గించుకోవటం లేదు. దీనిని మనకు పెరిగి పోతున్నది లగేజీ. కనుక ప్రయాణంలో అశాంతి ననుభవిస్తున్నాము. కనుక జీవిత ప్రయాణములో పల ఎంతవరకు ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎవరిచేత యెవిధంగా మనము వ్యవహరించాలి దానిని మనం అనుసరించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎవరితో ఏమి మాట్లాడాలి అని మనం గుర్తించనప్పుడు అప్పుడు ప్రస్తుత పరిస్థితిగా వుంటాయి. ఇవి విచారించకుండా మూలుబు ఛారం అవుతుంది. ఇది చాలా ప్రమాదానికి గురవుతుంది. ఇలాంటి వాటి చెప్పి కనీసం ప్రయోజనం లేదు.

అంధునకు చూచుకొన అడ్డమేల?

చెలిటి వానికి సంగత శ్రవణమేల?

వాని గుండె తెలియదు. ఆచరించ దలచిన వానికే మనము ఆదేశము వందించాలి. ఆచరించని వానికి కలము వ్యర్థము. మరందరు చక్కని పుంటి విద్యార్థులు. భక్తి ప్రపత్తులతో చక్కగా ప్రకాశించేవారు. దుర్బిణిలో మేము ఆచరించాలి. నా భావము మీకు మీ భావము నాకు తెలుసు. బయట వారు యింకాకే రోజుగా అర్థము చేసుకుంటారు. స్వామి నిమిత్తమై మరంతా ఆకాంక్షలు తున్నారని వికృతమందికో తెలుసు. తెలిసి కనీసం యానడులు టుల వేరుకనుక దీనిని విరుద్ధముగా భావించుకుంటారు. వాడూ యీ టులతో వుంటే ఆ భావానికి అవకాశం యిచ్చేవారు కాదు. కనుక కలము ప్రదేశము, దానికి తగిన ప్రవర్తన మూడింటి సన్నిహిత సంబంధ చాధవ్యము గుర్తించాలి.

శాల, అడను కోతి జాతి. వృక్ష జాతి. కానీ కామడు మానవ స్వరూపుడు. సుగ్రీవుడు కోతి జాతి. శాల సుగ్రీవులు అన్నదమ్ములు. కానీ మానవునికి మానవులే నిజమైన బుద్ధులవారు. గంగా క్షయి గంగా క్షయి బుద్ధులవారు. మానవత్వము, కోతి తత్వము ఏకేము కావడానికి వలెలేదు. వానరుడు మానవుడు యిరువురు ఏకమై పోయారు. వానరు. వానరు వస్తే నర అయి పోతుంది. వా అనగా వాలము. వాలము తీసివేస్తే నరుడవుతుంది. వుండినంతవరకు నరుడు. ఈ యిద్దరూ ఏకమై సరికొత్తము కుడింది. కామడు తన సోదరుని తల్లి రాజ్యమును వదలి అడవిలో ప్రవేశించాడు. పితృవృత్తి పరిపాలన చేయడానికి అరణ్యమునకు వచ్చాడు. తెలివైన కరణము. మూడవది భాగ్యవియోగము చేత కామలు అరణ్యములో సంచరిస్తున్నాడు. ఈ మూడు కరణములు సుగ్రీవులకు వున్నాయి. వాల వల్ల సుగ్రీవుడు వేరయ్యాడు. తండ్రి ఆ జ్ఞచేత వారను వివాహమాడారు. ఆ వాల వియోగము చేత దుఃఖమును అనుభవిస్తున్నాడు. ఈ మూడు కరణములచేత నరునికి వానరునికి

భాగ్యంబు యేర్పడి హాయింది. అనగా ఏమిటి? అయ్యో కాపా! ఈ సుగ్రీవుడు భాగ్యశియోగముతో అరణ్యవాసం చే
 ప్తున్నాడు. కౌబట్టి నాకున్న భాగ్యతనాని వుంటుంది అని compaign చేసుకున్నాడు. అలాంటి స్థితికి చెందినవారక
 భాగ్యంబు యేర్పడుతుంది. నీకు స్వామి సమీపములో పోవాలని సమీపములో కుర్చోవాలని ఆరాటం అధికం
 గావుంటుంది. నీ వయస్సు వారు కారు ఆపెద్దలు. కనుక వారి భావాలను, నీ భావాలకు సరియైన సంబంధము కుడ
 కుంటుంది. మరు చేసేది మరకడ. కానీ అది సక్రమమైనరీతిగా చేయండి. నీవు నాప్రీపడకుండా యితరులను
 వాళ్ళించుకుండా నీయెక్కో ఆశయము నీవు నెరవేర్చుకో. ఏపని చేసినా యితరులకు యిందువల్ల యేమైనా ప్రమాద
 మా? భాగ్యకలగుతుండా? అని విచారించి ముందుకు వెళ్లు. జాబాబా చేసిన తరువాత స్వార్థము, స్వప్రయోజన
 ము దూరము నెట్టు. స్వార్థం మాడ వుండవలసిందేగానీ ఒక వాడు వుండాలి. స్వార్థము పన్నాములో కూడినట్టుకది
 చుదార్థమైన మానవ త్తము. కానీ యీనాడు పెద్దవారు మొదలు చిన్నవారి వరకు ముందు వెనుక యీదన చేయ
 కుంటుంది. స్వార్థము అతితంగా పెరిగి తావటు చేత అశాంతిని పొందుతున్నారు. మానవత్తమునో కోల్పోతున్నారు.
 స్వార్థాన్ని తగ్గించుకోండి. నావలె యింకా వ్రక్తి ఎదుటవున్నాడనేది దృష్టిలో పెట్టుకోండి. మరంతా సమాజములో
 వున్నారు. సమాజము లోకపోతే నీ వ్రక్తి త్తము వ్రక్తిపై వాడుంది. కౌబట్టి సమాజమునకు సరియైన ఆదర్శము
 వుంటుంటా. విద్యార్థులు బుద్ధి ముతులెగానీ ముంచినడత వోదు. అతిమాత్రం చూచుకోవాలి. discipline
 management, behaviour అని మూడు బాలాప్రణానమైనవి. The proper study of mankind is
 man. Thougths, words, actions లకు సరియైన సంబంధము వుండాలి. దీనినే త్రికరణ శుద్ధి అన్నారు.
 త్రికరణ శుద్ధి కలిగిన వానికి ఎక్కడైనా సరే దైవము తన వెంట, జంట, కంటనే వుంటాడు. ప్రేమ ముంచేగానీ
 ప్రేమికుడు కావాలి. ప్రేమయే కావాలి. ప్రేమికుడైతే ఒకటి ప్రేమిస్తావు. నీవే ప్రేమ అయిపోతే జగత్తునంతా ప్రేమిస్తా
 వు. అదే నిజంగా మనం గుర్తించాలి. తాను ప్రేమగా ఎప్పుడున్నాడో యితరులను భాగించుటకు పూనుకోడు.
 కనుక విద్యార్థులు లోపలకు ప్రవేశించి సమయములో ఆదర్శముగా తమ నడతలను గమనించుకోవాలి.
 మన నడతపైనే అన్ని ఆధారపడి వున్నాయి. దీనినే నీతి అని చెప్పుతూ వచ్చారు. ముంచినడతనే నీతి అన్నారు.
 అనతికోసం మానవత్తల వచ్చింది. నీతి లోక బాతి చెడిపోతుంది.

జాతి గౌరవంబు నీతిపై నిలచును
 నీతి లోక యున్న జాతి చెడును
 నీతి కల్గ జాతి నిజమైన జాతిరా
 ఏనుము భారతీయ వరసుతుడ

కనుక ఆనీతిని మరు దృష్టిలో పెట్టుకోండి. ఆ నీతిని జాయ తలు అన్నోన్న ఆశయములు. నీతి వుంటే ఎంతైనా మనం
 పాపించ వచ్చు. విద్యార్థులు నీతిపరులు కావాలి. మన స్వీ మార్చుకోవాలి. మనం వారి వారి అని చెప్పుతూ వుంటా

నా వాని తగినట్లుగా మనం వర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ సత్యన్ని గుర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి బంగారం!

మల్ మేరు ఒకరికొకరు కష్టములు కలగించుకుంటున్నారు. ఆపలకు వచ్చేసమయంలో
 కురిసినారు చోసుకోవలంబో కొంతవరకు ప్రాణన అవకాశము యిస్తున్నారు. కామము, క్రోధము, ద్వేషము యీ మూ
 కు నరక ధ్వారములు. నరక ధ్వారములు చాలావెడల్పగా వుంటాయి. కానీ స్వర్గ ధ్వారములు చిన్నవిగా వుంటాయి.
 స్వర్గ ధ్వారములు చిన్నవిగా వుండటానికి కారణము ఏమిటి? నరక ధ్వారము యింత విశాలముగా వుండటానికి
 కారణం ఏమిటి? నరకమునకు పాపేవారు ఎక్కువ మంది కలబట్టి దండ్రి పెద్దదిగా పెట్టారు. స్వర్గానికి
 పాపేవారు తక్కువ మంది కనుక చిన్నదిగా వెడతూ వుంటారు. మన భావమును బట్టి వుంటుంది.
 మన భావశుద్ధి జ్ఞాన శుద్ధి. భావశుద్ధి అభివృద్ధిగా ఉంచుకోండి. మన భావము మంచిపే వున్నాయి. ఆ
 భావము ఎట్టి వినియోగించాలి అనే విధానం మనకు తెలియటం బోదు. సత్యమైతే మూర్ఖుల వినియోగించు
 మంచి సాధకమైన ఆదర్శము నుండి వున్నారు.